

Publicerad 2014-03-09 00:18 av anits
 eget foto från en plats som jag gömmer i mitt hjärta
Tankar om att orka

fredag kväll

jag sitter och tittar på teve

när jag tycker det knackar

på fönstret i köket

jag bryr mig inte om det

plötsligt hörs det igen

nu ännu högre

låter som något slår mot rutan

jag reser mig

går tittar ut genom

altandörren

det är ingen som knackar

regnet öser ner därute

det blåser

det ser ut som höststormar

därute i natten

vaknar lördag morgon

ser ljuset

tänker att regnet

har nog slutat

jag går upp

drar upp persiennen

solen flödar emot mig

från en blå

och molnfri himmel

jag lägger mig en stund

tänker att idag

är det dagen

som jag ska njuta av solen

på en riktigt lång promenad

ligger och planerar hur jag ska gå

vilka vägar som är bäst

att kunna njuta av naturen

denna underbara

vårdag som det ser ut att bli

när frukosten är avverkad

börjar jag göra mig färdig

för min promenad

visst har jag känt mig lite konstig

hela morgonen

inget jag funderat på

tänker ta med soporna

gå förbi sophuset med dom

när jag går ut

känner mig yr

tänker det går över

solen värmer när jag kommer ut

det blåser

vinden gör att trädens grenar

vajar ordentligt

det är tur att jag tog på mig mössan

den behövs verkligen i blåsvädret

känner mig så där konstig

som jag gör ibland

som om jag är på väg att svimma

precis som jag gjorde i höstas

när jag ambulansen

hämtade mig

jag hamnade på sjukhus några dagar

nu på tisdag har jag tid för

en magnetröntgen

eftersom läkarna tror att det är

något fel på balansnerven

jag gick till sophuset gjorde mig

av med soporna

så länge jag längtat efter solen

en promenad i ljuset

överbägde med mig själv

om jag vågade gå lite grann

det blev runt husen

det räckte

efter det har det varit att ta det lugnt

lagat mat diskat

det räcker för mig när det

blir så här

lock för öronen

det jag hör det låter inne i mitt huvud

ringer och susar

less på allt

att aldrig få må bra

mer än högst en dag

någon gång ibland

jag är så trött på allt

att behöva vänta flera månader

för att få hjälp

med det som oroar gör mig ledsen arg

vissa dagar tappar jag livslusten

alla krämpor sjukdomar gör mig

trött orkeslös vet inte om jag orkar kämpa

vidare längre

numera ska man vara frisk för att

orka kämpa när man är sjuk

i morgon är en annan dag

den vet jag ingenting om

det är jag glad och tacksam för

anits 8 mars 2014

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten